

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1020/06
24.10.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Весне Поповић, Јасминке Станојевић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", кога заступа БА, адвокат, ради поништаја решења о престанку радног односа и утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Шапцу Гж. 2136/05 од 06.02.2006. године, у седници одржаној 24.10.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Шапцу Гж. 2136/05 од 06.02.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Шапцу П.бр.725/06 од 28.09.2005. године, ставом првим изреке, одбачена је као неблагоприятна, тужба тужиље АА, којом је тражила да се поништи као незаконито решење директора туженог "ББ" бр.01-40 од 28.01.2005. године о престанку радног односа тужиљи. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да јој је радни однос, заснован на одређено време, прерастао у радни однос на неодређено време почев од 29.01.2005. године на пословима шивач I групе и да се тужени обавезе да са тужиљом закључи анекс уговора о раду, ради заснивања радног односа на неодређено време и да је врати на рад. Ставом трећим изреке обавезана је тужиља да туженом плати на име трошкова поступка 22.875,00 динара, у року од 8 дана по пријему пресуде.

Пресудом Окружног суда у Шапцу Гж.2136/05 од 06.02.2006. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев туженог којим је тражио да се тужиља обавезе да му накнади трошкове поступка од 4.500,00 динара, који су настали давањем одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП-а и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. ст.2. тач.9. ЗПП-а, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а нема ни битних повреда одредаба парничног поступка на које се указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени су 04.11.2004. године закључили Уговор о раду бр. 01-217/7, којим је уговорен радни однос тужиље код туженог на одређено време за период од 04.11.2004. године до 24.12.2004. године, за обављање послова на радном месту __ I групе. По истеку рока за који је заснован радни однос тужиља је наставила да ради код туженог до 28.01.2005. године, када јој је решењем директора туженог бр.01-40 од 28.01.2005. године престао радни однос. Дана 16.02.2005. године тужиља је поднела тужбу против туженог, којом је тражила да се утврди да јој је радни однос на одређено време прерастао у радни однос на неодређено време на пословима " __ " почев од 16.03.2005. године, да се обавезе тужено предузеће да са њом закључи анекс уговора о раду, ради заснивања радног однос на неодређено време, почев од 16.03.2005. године. Поднеском од 02.06.2005. године тужиља је преиначила тужбу, тако што је уз постојећи истакла и захтев за поништај решења туженог бр.01-40 од 28.01.2005.године, уз утврђење да је тужиљи прерастао радни однос на неодређено време почев од 29.01.2005.године.

На утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право.

Одредбом члана 122. ст.1. и ст.2. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр.70/01, 73/01), прописано је да против одлуке којом је повређено право запосленог или кад је запослени сазнао за повреду права, запослени или синдикат, ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом, а рок за покретање спора је 15 дана од дана достављања одлуке, односно сазнања за повреду права. Тужиља је, по протеклу законског рока за подношење тужбе, тражила судску заштиту против решења о престанку радног односа, тако да је решење директора туженог бр. 01-40 од 28.01.2005. године, постало коначно и правноснажно, због чега је исправно одбачена, као неблагоприятна тужба којом је захтеван поништај

